

Anerkendelse er bleven udtalt tidligere med Hensyn til de Lovforslag, hvorpaa dette hviler, og jeg gentager den her, fordi den er fuldt ud fortjent. Hovedøjemedet med Forslaget ligesom med dets Forgængere er at gøre det muligt for Danmark at træde ind i det internationale Retsfællesskab, som faar sit Udtryk i Bernerkonventionen af 1886, og derved paa en Maade sikre danske Forfattere mod Krænkelser af deres Rettigheder i Udlandet, og paa den anden Side at yde det, som er Betingelsen, nemlig Gensidighed, idet der derved ydes fremmede Forfattere den samme Beskyttelse, som denne Lov indeholder for de danske Forfattere. Det var det Hovedøjemed, som tilsigtedes ved disse Lovforslag, efterhaanden som de fremkom, og det er efter de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, som det er forelagt af den højtærede Minister, ogsaa Hovedøjemedet. Dette er ogsaa i Virkeligheden naaet, idet en meget omstridt Bestemmelse, som betinger Indtrædelsen i Bernerkonventionen, nemlig den om Beskyttelse for Forfattere mod Oversættelse i et Minimum af 10 Aar, nu er bleven optaget i Lovforslaget og vedtaget i det andet Ting. Derved er i Virkeligheden Muligheden for at opnaa dette Hovedøjemed naaet, og det er den vigtigste Grund for mig til at udtale min Glæde over, at Sagen er bragt saa vidt, og at anerkende den højtærede Ministers Villighed til at fremme Sagen, saaledes som sket er.

Jeg skal ikke gennemgaa den ret be-
drøvelige, langvarige parlamentariske Historie, som dette Forslag og dets Forgængere har gennemgaaet, og skal ikke omtale alle Enkeltheder, men kun det, der er af Vigtighed for dette Ting. Det oprindelige Forslag blev forelagt af den daværende Kultusminister i Samlingen 1890—91 i Landstinget. Efter en meget omhyggelig Gennemgang i et Udvalg blev det med adskillige Ændringer vedtaget her. Det er første Gang Landstinget har haft Lejlighed til at udtale sig ved en Afstemning derom. I den da af Landstinget vedtagne Skikkelse blev det imidlertid ikke vedtaget i det andet Ting. Den efterfølgende Kultusminister forelagde Lovforslaget i tre paa hinanden følgende Samlinger, men uden at kunne gennem-

føre — i den sidste af disse Samlinger — Forslaget med Hensyn til et Hovedpunkt, nemlig Oversættelsesretten, som betinger Tiltrædelsen af Bernerkonventionen. Det interessanteste i disse 3 Aars Historie med Hensyn til denne Sag var at komme overens med Norge om en væsentlig enslydende Lov paa dette Punkt, saaledes at Norge og Danmarks Interesser paa dette Punkt faldt saa meget sammen, at de samtidig kunde tiltræde Bernerkonventionen. Det lykkedes imidlertid ikke. Norge vedtog det Udkast, man var bleven enig om, men derimod forkastedes Forslaget eller rettere vedtoges med saadanne Ændringer i det andet Ting, at det derved umuliggjorde, at Sagen kunde føres til Ende paa den Basis. Den derefter følgende Kultusminister forelagde saa igen Forslaget i dette Ting med Optagelse af adskillige af de Ændringer, som Folketinget havde vedtaget, og med Bibeholdelse af det, som Landstinget havde ønsket og Norge havde gennemført, og som Landstinget formodedes stadigt at ville fastholde. Det var endelig om dette Forslag, at Tinget kom til at stemme, og Resultatet blev den Gang, at man vedtog her i Tinget det af Ministeren forelagte Forslag uforandret, under Henvisning til, at forskellige af de Anker, som man ellers kunde have mod Forslaget, var det ikke betimeligt nu at gøre gældende, al Kraft maatte sættes ind paa at faa Forslaget saaledes vedtaget, at der kunde være Udsigt til, at det andet Ting vilde vedtage det, man maatte ikke fremkalde nye Stridspunkter. Det lykkedes imidlertid ikke den daværende Kultusminister at føre det uforandret igennem i det andet Ting paa det allerede nævnte Hovedpunkt, nemlig Oversættelsesretten, og det uagtet han havde den meget betydelige Fordel, at Norge havde tiltraadt Bernerkonventionen efter at have vedtaget Forslaget, saaledes som det maatte vedtages, for at Norge kunde indtræde i Bernerkonventionen, og efter at have ventet paa, at Danmark skulde komme lige saa vidt, og derpaa sagt sig løs fra den stiltiende Overenskomst, at vi samtidig skulde tiltræde Konventionen. Derved aabnedes jo Udsigt til, at de deraf for det danske Bogmarked flydende skadelige Følger kunde indtræde. Om de ere ind-